

New York Timesi bestsellerite autor

NORA ROBERTS

VARJUPAIK

Originaali tiitel:
Nora Roberts
Shelter in Place
2018

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

See raamat on väljamõeldis. Kõik tegelased, organisatsioonid ja sündmused on autori väljamõeldis või on neid kasutatud ilukirjanduslikus võtmes.

Tõlkinud Ülle Jälle
Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2018 by Nora Roberts
All rights reserved.

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2018.

B10352118
ISBN 978-9949-82-306-2

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Minu erkpunaste juustega vanaema mälestuseks.

Esimene osa

KAOTATUD SÜÜTUSE AEG

Süü omaksvõtmine ei saa kuidagi heastada süütuse ja vooreslikkuse kindla kaaslase, kõigutamatu meelerahu kaotust. Ka ei suuda see vähimalgi määral tasakaalustada selle õuduse ja ahastuse koledust, mille süütunne kaasa toob.

HENRY FIELDING

Esimene peatükk

2005. aasta 22. juulil tellis Simone Knox popkorni ja kalakujuliste kummikommide juurde suure apelsinimaitsega Fanta. See oli kinno käies tema tavapärase valik, kuid muutis tema elu ja tõenäoliselt ka päästis selle, ent Fantat ei joonud ta siiski enam mitte kunagi.

Sel hetkel tahtis ta vaid oma kahe IGAVESTI parima sõbrannaga pimedas kinosaalis istuda.

Sest tema elu oli hetkel ja kindlasti ka terve suve ja võib-olla elu lõpuni täiega metsas.

Poiss, keda ta armastas, poiss, kellega ta oli käinud seitse kuud, kaks nädalat ja neli päeva – *ainult* selle poisiga –, poiss, kellega ta oma unistustes veetis terve viimase keskkooliaasta käsikäes, südamed vastamisi, oli ta maha jätnud.

Sõnumiga.

ei taha enam aega raisata sest pean olema kellegagi kes on valmis minuga lõpuni minema ja see pole sina nii et meiega on kõik tšau

Simone oli kindel, et poiss ei mõelnud seda tõsiselt, ja püüdis talle helistada, aga poiss ei vastanud. Simone saatis kolm sõnumit, alandades sellega ennast.

Siis oli ta läinud poisi MySpace leheküljele. Selle kohta, mida ta nüüd taluma pidi, oli *alandus* veel hästi öeldud.

Vahetasin vana VIGASE mudeli uue kuuma mudeli vastu.

Simone läinud!

Tiffany asemel!

Sain LUUSERIST lahti ning veedan suve ja viimase klassi 2006. aasta lennu seksikaima tüdrukuga.

Poisi postitus – koos fotodega – oli juba kommentaare saanud. Simone võis ju olla piisavalt taibukas mõistmaks, et poiss oli käskinud oma sõpradel tema kohta inetusi ja alatusi kirjutada, aga see ei vähendanud häbi ega solvumist.

Ta leinas mitu päeva. Ta kuulas kahe parima sõbranna lohutavaid sõnu ja õigustatud pahameelt. Ta raevutses oma noorema õe pilgete peale, sundis end suvetööd tegema ja klubis iga nädal tennisetrennis käima, kuna ema nõudis seda.

Vanaemalt saadud sõnum ajas ta nuuksuma. CiCi võis ju koos dalai-laamaga Tiibetis mediteerida, Londonis Stonesiga rokkida või oma stuudios Tranquility saarel maalida, aga kuidagimoodi sai ta kõigest teada.

Praegu on sul valu ja see valu on tõeline, nii et kallistan sind, mu aare. Aga mõne nädala pärast saad aru, et ta oli lihtsalt järjekordne sitapea. Ela edasi! Namaste.

Simone ei pidanud Trenti sitapeaks, ehkki Tish ja Mi olid CiCiga nõus. Võib-olla heitis poiss ta kõrvale – ja väga inetul moel –, kuna Simone ei tahtnud temaga seda teha. Simone polnud lihtsalt valmis. Pealegi oli Tish seda pärast kümnenda klassi lõpupidu oma endise peikaga teinud – ja pärast veel kaks korda – ja poiss jättis ta ikka maha.

Hullem oli see, et Simone armastas Trenti ja oma murtud kuueteistkümneaastasest südames teadis ta, et ei armasta enam mitte kunagi mitte kedagi teist. Ehkki ta oli päevikust rebinud välja lehed, kuhu oli kirjutanud oma tulevase nimesid – proua Trent Woolworth, Simone Knox-Woolworth, S. K. Woolworth –, kiskunud need tükkideks ja sõbrannade seltsis koos kõikide Trenti fotodega verandal grillis ära põletanud, armastas ta poissi endiselt.

Ent nagu Mi ütles, pidi ta edasi elama, ehkki osa temast tahtis surra, ning ta lasi sõbrannadel end kinno vedada.

Simone oli nagunii oma toas mossitamisest tüdinud ega tahtnud ema ja noorema õega ostukeskuses kaasa lontsida, nii et kino jäi peale. Mi

võitis, kuna oli tema kord valida, ja Simone oli sunnitud minema vaatama ulmefilmi „Saar“, mida Mi hirmsasti näha tahtis.

Tishil polnud filmi vastu midagi. Tulevase näitlejana tundus talle, et filmide ja etenduste vaatamine on tema jaoks nii kohustus kui ka karjääriline väljaõpe. Lisaks oli Ewan McGregor Tishi viie esimese filmikallima seas.

„Lähme istume. Ma tahan häid kohti.“ Väike, tumedapäine, sügava pilguga silmade ja paksude mustade juustega Mi võttis ilma võimaitseta popkorni, joogi ja pähklitega M&M's kommid kätte.

Mi oli saanud mais seitseteist, käis harva kohtamas, kuna eelistas hetkel õppimist poistele, ja pääses nohiku-tiitlist napilt ainult tänu sellele, et oli kõva tegija võimlemises ja kisakoori liige.

Kisakoori kapteniks oli paraku Tiffany Bryce, peikavaras ja vastik lipakas.

„Pean vetsu minema.“ Tish torkas oma snäkid – topeltvõiga popkorni, kokakoola ja Junior Mints kommid – sõbrannadele pihku. „Otsin teid üles.“

„Ära hakka juuste ja meigiga möllama,“ hoiatas Mi teda. „Mitte keegi ei näe neid, kui film peale hakkab.“

Simone mõtles, et Tish on nagunii täiuslik, kui läks Tishi popkorni ja oma asjadega DownEasti ostukeskuse kinokompleksi ühe saali poole.

Tishil olid pikad siidised kastanpruunid juuksed kuldsete triipudega, mille oli teinud juuksur, kuna Tishi ema ei olnud jäänud üheksakümneandatesse kinni. Tema nägu – Simone jumaldas nägude uurimist – oli klassikaliselt pikergune, millele põselohud flirtivat sarmi lisasid, ja need lohud flirtisid tihti, kuna Tish naeratas tihti. Simone arvas, et küllap naerataks ka tema, kui ta oleks pikk ja vormikas, säravsiniste silmade ja lohukestega.

Kõigele lisaks toetasid Tishi vanemad täielikult tema ambitsioone saada näitlejaks. Simone'i meelest oli Tish saanud täispanga. Välimus, isiksus, mõistus ja vanemad, kes asjast aru said.

Aga Tish oli Simone'ile sellegipoolest kallis.

Neil kolmekesi oli juba tehtud plaan, et nad veedavad suve pärast kooli lõpetamist New Yorgis. See oli salaplaan, sest Simone'i vanemad ei saanud üldse asjast aru.

Võib-olla kolivad nad üldse sinna, sest seal peab olema huvitavam kui Rockport Maine'is.

Simone'i arvates oli ka Sahara liiv huvitavam kui Rockport Maine'is. Aga New York? Eredad tuled, hordide kaupa inimesi.

Vabadus!

Mi võib Columbias artiks õppida, Tish saaks näitlemist õppida ja käia prooviesinemistel. Ja Simone... võiks midagi õppida.

Midagi, mis ei ole juura, nagu tema vanemad soovisid. Üllatav see polnud, aga väga nõme ja labane, kuna tema isa oli edukas advokaat.

Ward Knox peab pettuma, aga mis teha.

Võib-olla õpib Simone kunsti ja saab kuulsaks kunstnikuks nagu CiCi. See ehmataks ta vanemad päris ära. Ja nagu CiCi, vahetaks ta armukesi siis, kui ise tahab. (Kui on selleks valmis.)

See alles näitaks Trent Woolworthile.

„Tule välja,“ käsutas Mi ja müksas tema küünarnukki.

„Mis on? Ma olen siinsamas.“

„Ei, sa oled Simone'i Süngete Mõtete Tsoonis. Tule maailma tagasi.“

Võib-olla talle meeldis SSMT-s, aga... „Pean ukse mõtte jõul avama, sest mu käed on kinni. Tehtud. Olen tagasi.“

„Simone Knoxi mõtteid on võimas jälgida.“

„Pean kasutama seda toidu hankimiseks, mitte Tiffany sulatamiseks lipakalögaks.“

„Sa ei pea seda tegema. Tema aju on nangunii lipakalöga.“

Sõbrannad. Simone mõtles, et nad teavad alati, mida öelda. Ta ühineb maailmaga koos Mi ja Tishiga, kui viimane oma niigi täiusliku näo ja juustega mängimise lõpetab ja välja tuleb ning tema ise jätab SSMT seljataha.

Reede õhtu tähendas, et saal oli juba poolenisti täis. Mi valis keskel kolm kohta, istus kolmandale toolile vahekäigust, nii et Simone, kelle süda ikka veel valutas, saaks istuda tema ja Tishi vahel, kuna viimase pikemad jalad olid vahekäigu kõrvale jääva koha ära teeninud.

Mi vajus istuma. Ta oli juba arvutanud, et neil on tulede kustumiseni kuus minutit aega.

„Sa pead homme õhtul Allie peole minema.“

SSMT ahvatles. „Ma pole pidutsemeks valmis ja sa tead, et Trent on seal koos lipakalögase ajuga Tiffanyga.“

„Selles ongi asja *mõte*, Sim. Kui sa ei lähe, arvavad kõik, et sa varjad ennast, et sa pole temast üle saanud.“

„Ma varjangi ja ei olegi.“

„Asja *mõte* on selles,“ jätkas Mi, „et sa ei paku talle seda rahuldust. Sa tuled meiega kaasa – Tish läheb Scottiga, aga tema on lahe –, ja paned selga midagi vapustavat. Lase Tishil endale meik teha, sest ta oskab. Ja sa käitud täiesti ükskõikselt, nagu ei mäletakski teda. Nagu oleksid ta unustanud. Sa kehtestad ennast.“

Simone tundis, kuidas SSMT meelitab. „Ma vist ei suuda. Tish on näitleja, mitte mina.“

„Sa mängisid kevadmuusikalis „Greasel“ Rizzot. Tish oli Sandyna võimas, aga sina olid Rizzona sama võimas.“

„Sest ma olin käinud tantsutrennis ja oskan natuke laulda.“

„Sa laulad hästi – ja sa olid tubli. Ole Allie peol Rizzo – enesekindel, seksikas ja trotslik.“

„Ma ei tea, Mi.“ Aga Simone suutis seda isegi ette kujutada. Ja kuidas Trent tahaks teda taas, nähes teda enesekindla, seksika ja trotslikuna.

Tish kiirustas kohale, istus ja haaras Simone'il käest. „Sa ei lähe närvi.“

„Miks ma peaksin... Oo ei. Palun!“

„Lipakas värvib huuli ja jätis passib naiste vetsu ukse taga nagu kuulekas koer.“

„Kuramus.“ Mi pigistas Simone'i käsivart. „Võib-olla lähevad nad mõnd teist filmi vaatama.“

„Ei, nad tulevad siia, sest selline mu elu ongi.“

Mi pigistas tugevamini. „Ära mõtlegi minema minna. Tä näeks sind ning sa näeksid välja ja tunneksid end luuserina. Sa pole luuser. See on sinu peaproov Allie peaks.“

„Tä tuleb?“ Tishi põselohukesed ilmusid nähtavale. „Sa rääkisid ta pehmeks?“

„Me tegeleme alles sellega. Istu.“ Mi keeras end veidi. „Sul on õigus, nad tulevad. Ole paigal,“ sisistas ta, kui Simone'i käsi tema peopesa all värises. „Sa ei pane neid tähele. Meie oleme siin.“

„Praegu ja igavesti,“ kordas Tish, pigistades Simone'i kätt. „Me oleme... põlguse müür. Selge?“

Nad möödusid neist – heledate pikkade juustega tüdruk, liibuvad teksad jalas, ja kooli lemmikpoiss – pikk, nii kena, võiduka Wildcatsi meeskonna söötja.